

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

**Збірник матеріалів
II –ї Всеукраїнської
науково-методичної конференції**

08 - 10 квітня 2020 року, м. Одеса

У збірнику опубліковано матеріали II-Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти», яка проходила 08 - 10 квітня 2020 року на базі Одеської національної академії харчових технологій.

Для педагогічних та науково-педагогічних працівників, докторантів, аспірантів, усіх, хто цікавиться питаннями забезпечення якості вищої освіти.

Рекомендовано до друку Оргкомітетом конференції

Редакційна колегія:

Єгоров Б.В.	- ректор Одеської національної академії харчових технологій, д. т. н., професор (голова редакційної колегії)
Трішин Ф.А.	- проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи, к. т. н., доцент (заступник голови редакційної колегії)
Дец Н.О.	- начальник навчального відділу, к.т.н., доцент
Корнієнко Ю.К.	- директор центру дистанційного навчання, к. ф.-м. н., доцент
Кручек О.А.	- начальник відділу контролю якості та сертифікації, к. т. н., доцент
Мураховський В.Г.	- директор Навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти, к. ф.-м. н., доцент
Сярова А.С.	- методист Навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти

Оргкомітет II-Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти» може не поділяти думку учасників. Відповідальність за зміст і достовірність поданого матеріалу несуть учасники.

харчові добавки, які є в ньому, та перевірити на відповідність до вимог стандарту Кодексу Аліментаріус Codex STAN 192-1995 [5].

Використання методичних вказівок для виконання науково-дослідних, курсових або дипломних робіт з розділу «Оцінювання маркування» сприятиме організації до їх підготовки, вивченню міжнародних і вітчизняних нормативних документів, а також полегшить і прискорить самостійну роботу студента.

Таким чином, розроблення і наступне впровадження методологічних основ з оцінювання маркування товарів відобразиться на вищому рівні підготовки студентів-товарознавців.

Література

1. Влачвей, А. (2017). Фактори, які впливають на поведінку споживачів та покупців вина: огляд літератури. *Журнал європейської економіки*, 10 (4), 428-445.
2. Кодексу Аліментаріус. <http://www.fao.org/fao-who-codexalimentarius/ru/>.
3. Закон України № 2639-VIII «Про інформацію для споживачів щодо харчових продуктів» від 06.12.2018. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2639-19>. Кодексу Аліментаріус Codex STAN 192-1995. <http://www.fao.org/fao-who-codexalimentarius/codex-texts/dbs/gafa/ru/>.

УДК 378.125

СТАЖУВАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ - ОДНА ІЗ ФОРМ ПІДВИЩЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ВИКЛАДАЧА

О.Г. Соколовська, Л.О. Валецька, В.А. Шалений

Нові вимоги до вищої освіти в умовах її реформування, до якості роботи наукових та науково-педагогічних працівників зумовлюють необхідність постійного розвитку та удосконалення набутих умінь та знань. Стажування як спосіб професійної підготовки викладачів ЗВО забезпечує не лише поглиблення раніше набутої компетентності у межах професійної діяльності працівника, а й закріплення практичного досвіду.

Від професійної кваліфікації викладачів, в першу чергу, залежить ефективність формування нового покоління фахівців. Сучасний педагог вищої школи має спрямовувати свою діяльність на формування наукового мислення, розвиток внутрішньої особистої потреби у постійному саморозвитку, самоосвіті протягом усього життя. Сприяти вирішенню поставлених завдань покликана система підготовки та перепідготовки педагогічних кадрів вищої школи. Серед основних шляхів вдосконалення професійної майстерності педагогів вищої школи варто відокремити стажування педагогічних кадрів.

Метою підвищення кваліфікації та стажування працівників педагогічних і науково-педагогічних працівників є оновлення їх теоретичних і практичних знань у зв'язку з підвищенням вимог до рівня кваліфікації та необхідності оволодіння сучасними методами вирішення професійних завдань, а також

вдосконалення професійної підготовки шляхом поглиблення і розширення професійних знань, умінь і навичок, набуття досвіду виконання додаткових завдань та обов'язків у межах своєї компетенції.

Процес підвищення кваліфікації та стажування педагогічних та науково-педагогічних працівників в Україні регулюється Законами України [«Про освіту»](#), [«Про вищу освіту»](#), [«Про наукову і науково-технічну діяльність»](#), [Постановою КМУ від 21.08.2019 № 800 «Деякі питання підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників»](#), [Наказ МОН від 06.03.2019 № 322 «Про проведення експерименту всеукраїнського рівня за темою «Організація системи підвищення кваліфікації педагогічних працівників в умовах реформування галузі освіти» у січні 2019 р. - грудні 2023 р.](#), а також Положення про підвищення кваліфікації та стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів затвердженого наказом Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України 24.01.2013 р. № 48. Дані документи визначають види, форми, зміст, порядок, тривалість, періодичність і результати підвищення кваліфікації та стажування наукових, педагогічних і науково-педагогічних працівників ЗВО.

Основними завданнями підвищення кваліфікації та стажування наукових та науково-педагогічних працівників є:

- оновлення та розширення знань, формування нових професійних компетенцій і компетентностей в психолого-педагогічній, науково-дослідній, організаційно-управлінській діяльності;
- засвоєння інноваційних технологій, форм, методів та засобів навчання;
- набуття досвіду формування змісту навчання, з урахуванням його цільового спрямування, посадових обов'язків працівників, попередньо здобутої ними освіти, досвіду практичної роботи та професійної діяльності, інтересів і потреб особистостей;
- вивчення педагогічного досвіду, методів управління, ознайомлення з досягненнями науки і техніки та перспектив їх розвитку;
- розроблення конкретних пропозицій щодо удосконалення навчально-виховного процесу, впровадження у практику навчання кращих досягнень науки і техніки;
- застосування інноваційних технологій реалізації змісту навчання, що передбачає його диференціацію, індивідуалізацію, запровадження дистанційних, інформаційно-комунікативних технологій навчання;
- розширення наукової компетенції при виконанні та реалізації науково-дослідницьких та науково-технічних робіт;
- набуття досвіду щодо вивчення сучасних методик, методологій в теоретичній і прикладній науці.

Стажування викладачів закладів вищої освіти на провідних підприємствах одна з основних форм підвищення кваліфікації викладачів ЗВО.

У багатьох промислово розвинених країнах Європи, Азії, Америки стали нормою короткострокові виробничі стажування випускників вузів, молодих

учених і педагогічних, науково-педагогічних працівників на підприємстві, що надалі полегшує їх працевлаштування та розвиває їх професійну компетентність. Такі стажування розглядаються як корисний обмін науковими ідеями, дослідницьким і технологічним досвідом.

Бурхливий розвиток інформаційного суспільства та швидке «старіння» професійних знань змушує науковців постійно розвиватись і вдосконалювати свої знання різними способами, одним з яких є стажування. Воно поєднує в собі декілька елементів, а саме: освоєння теоретичного матеріалу та можливості його втілення у практичну діяльність. Стажування наукових та науково-педагогічних працівників відбувається за процедурою, чітко визначеною законодавством України.

Пройходження виробничого стажування на одному з провідних підприємств галузі дає можливість ознайомлення викладачів із сучасним устаткуванням, обладнанням, технікою, станом і тенденціями розвитку галузі, опанування новітніми виробничими технологіями.

Таким чином, стажування передбачає формування і закріплення на практиці професійних компетентностей, здобутих у результаті теоретичної підготовки, вивчення передового досвіду, формування особистісних якостей для виконання професійних завдань на новому, якіснішому рівні в межах спеціальності. Набутий досвід дозволяє підвищити рівень керівництва науково-дослідною роботою, курсовими проектами та роботами, дипломними проектами бакалаврів і кваліфікаційними роботами магістрів, оновити комплекс навчально-методичного забезпечення професійних дисциплін.

УДК 378.147:373.31

КОНЦЕПЦІЯ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЙ ВИКЛАДАЧІВ В ГАЛУЗІ ІНЖЕНЕРНО-ЕКОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ

М.М. Мадані, Р.І. Шевченко, О.О. Чернишова

Розроблена концепція дистанційних курсів в галузі еколого-технологічної освіти реалізує принципи формування компетенцій для сталого розвитку [1], а також принципи логістичної моделі сталого розвитку, детально розглянуті в роботі [1].

Концепція передбачає, що отримані викладачами в процесі підвищення кваліфікації навички в галузі еколого-технологічної освіти будуть активно використовуватися ними в рамках різних дисциплін, що викладаються ними в закладах освіти. Тому весь матеріал дистанційних курсів повинен бути логічно пов'язаний і утворювати чітку систему знань.

В рамках Міжнародного освітнього проекту TEMPUS EcoBRU «Екологічна освіта для Білорусі, Росії та України» [1] досліджувався стан та розвиток екологічної освіти. Встановлено необхідність підвищення кваліфікації викладачів закладів освіти в розрізі екологічної складової їх професійної

**ПЕРЕЛІК ЗВО УКРАЇНИ, ЩО ВЗЯЛИ УЧАСТЬ
У II-ВСЕУКРАЇНСЬКІЙ НАУКОВО-МЕТОДИЧНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ**

1. Академія рекреаційних технологій і права, м. Луцьк
2. Бахмутський коледж мистецтв ім. І. Карабиця, м. Бахмут
3. Вищий навчальний комунальний заклад Львівської обласної ради «Львівська медична академія ім. А. Крупинського», м. Львів
4. Вінницький торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету, м. Вінниця
5. Горлівський інститут іноземних мов Державного вищого навчального закладу «Донбаський державний педагогічний університет, м. Бахмут
6. Державний заклад «Запорізька медична академія післядипломної освіти Міністерства охорони здоров'я України», м. Запоріжжя
7. ДЗ «Луганський національний університет ім. Т. Шевченка», м. Старобільськ
8. Донецький національний медичний університет, м. Краматорськ
9. Донецький національний медичний університет, м. Кропивницький
10. Донецький національний медичний університет, м. Лиман
11. Донецький національний медичний університет, м. Маріуполь
12. Житомирський торговельно-економічний коледж Київського національного торговельно-економічного університету, м. Житомир
13. Запорізький державний медичний університет, м. Запоріжжя
14. Івано-Франківський національний медичний університет, м. Івано-Франківськ
15. Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу, м. Івано-Франківськ
16. Київський національний торговельно-економічний університет, м. Київ
17. Київський національний університет технологій та дизайну, м. Київ
18. Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Кременчук
19. Луцький національний технічний університет, м. Луцьк
20. Маріупольський державний університет, м. Маріуполь
21. Миколаївський коледж Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна», м. Миколаїв
22. Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ
23. Національний університет оборони України ім. І. Черняховського, м. Київ
24. Національний університет харчових технологій, м. Київ
25. Національний фармацевтичний університет, м. Харків
26. Одеська державна академія технічного регулювання та якості, м. Одеса
27. Одеський національний політехнічний університет, м. Одеса
28. Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова (ОНУ), м. Одеса

- 29.**Полтавський національний педагогічний університет ім. В.Г. Короленка, м. Полтава
- 30.**Східноукраїнський Національний університет ім. В. Даля, м. Сєверодонецьк
- 31.**Тернопільський національний педагогічний університет ім. В. Гнатюка, м. Тернопіль
- 32.**Українська інженерно-педагогічна академія, м. Харків
- 33.**Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава
- 34.**Уманський державний педагогічний університет ім. П. Тичини, м. Умань
- 35.**Харківська медична академія післядипломної освіти, м. Харків
- 36.**Харківський національний медичний університет, м. Харків
- 37.**Центральноукраїнський державний педагогічний університет ім. В. Винниченка, м. Кропивницький

Формування математичної компетентності майбутніх економістів в умовах міждисциплінарної інтеграції	
Л.П. Гусак	292
Участь у міжнародних наукових проєктах як запорука розвитку компетенції науковців	
Л.В. Фігурська, І.С. Чернега	294
Знання іноземних мов як складова конкурентоспроможності сучасного викладача	
К.С. Гарбажій, В.А. Луцькова	295
Читання фахових текстів з іноземної мови як передумова становлення майбутніх фахівців туристичної галузі	
М.Є. Шепель, М.А. Огреніч, М.Л. Яковлєва	297
Роль і призначення виробничої практики для формування професійної компетенції	
А.Д. Салавеліс, С.Л. Колесніченко, С.В. Поплавська	300
Методичні основи оцінювання маркування товару як важливий інструмент підготовки фахівців-товарознавців	
В.А. Луцькова, Л.О. Крупицька	301
Стажування на підприємстві - одна із форм підвищення професійної майстерності викладача	
О.Г. Соколовська, Л.О. Валевська, В.А. Шалений	302
Концепція підвищення кваліфікації викладачів в галузі інженерно-екологічної освіти	
М.М. Мадані, Р.І. Шевченко, О.О. Чернишова	304
Методичні аспекти реалізації професійної діяльності тьютерів	
А.В. Вітюк, Н.Г. Коновенко, Є.О. Осадчук	307
Education information model	
N. Lishchenko	310
Підготовка військовослужбовців навичкам надання першої медичної допомоги в бойових умовах	
К.В. Серіков, Б.М. Голдовський, Д.В. Лелюк	314
Навчання немедичних працівників методам надання першої медичної допомоги при надзвичайних ситуаціях	
К.В. Серіков, С.О. Поталов, І.В. Філімонова	316
Досвід викладання загальнотехнічних дисциплін на кафедрі Компресорів та пневмоагрегатів	
В.І. Мілованов, Ю.О. Яковлев, В.М. Ярошенко	318
Мотивація головна рушійна сила успішного навчання студентів	
Ю.Д. Чумаченко	320
Гендерні стереотипи як деструктивний фактор становлення гендерної рівності у сфері освіти	
В.В. Чепурний, М.В. Петченко	321
Теорія менеджменту: як уникнути невідповідності між наукою управління та практикою господарювання	
Н.М. Корсікова	324